

SZEPESI ATTILA

Dante Ravennában

RÉGI MAGYAR VÁNDORDIÁK VERSE

*Múltam-feledőben idegen városban kormos árnyék, szédelgek.
Egymagam bolyongok, számkivetett lélek, ikon-arcú szentek közt.
Firenze, Bologna: gitár? harci lárma? – ide-hallik távolból.*

*Álmomban is ébren, fekete kenyéren keseredve tengődöm.
Előttem, mögöttem bakók és bolondok. Alattomban rám lesnek.
Ki kicsoda volna, komiszul elrejtve: eszelős és nyájas bölcs.*

*Kerüljön a pestis, orgyilkosok tőre, kocsmalárma, mézes szó.
Guelfek, ghibellinek? Pápa vagy a császár? Vonítok az ebekkel.
Tornyok leomlnak, mezők csurom vérben. Bitófára holló száll.*

*Emlékektől fosztók, taláros kegyosztók, országolnak pribékek.
Bárányt mimel ordas, emberfaló farkas, pohos püspök bíborban.
Dzsidás hadak dúlnak, holtak feszengetnek tömegsírok mocskában.*

*Fürkésztem a jövőt: égi ködbe-tévedt Nagymedvét meg Szaturnuszt.
Rontó fényszöveget, áldást is meg átkot – vándor-váró Szíriuszt.
Játszottam a sorssal – ujjam hegyén csalfa csillagképek pörögtek.*

*Bejártam a Mennyet, vacogva a Pokol kénkö-bűzös bugyrait.
Angyalok vezettek, ördögök döfködtek éjről éjre álmomban.
Nincs most hova térjek – máglyára vetnének szülőföldem bitorlók.*

*Elüszkösült tornyok, fekete kulisszák... Fáklya gyúlik távolban,
vásári pojácák, kormos sikátorban farsangolók vonulnak:
csinnadratta-bumm-bumm. Kitérek előlük, zenebona népségnek.*

*Haza sem megyek már, nem is szitkozódok. Itt dőlök el, vén koldus.
Szeretteim sehol. Arno-parti házam rommá dúlták prédálók.
Egyszer ideles tán a borús Teremtő elfeketült arcomba.*

Csonka fényképalbum

*Beteg gigát metszett sokszor
szépapám, a pestisdoktor.*

*Kupicába snapszot töltött,
varjú-féle maszkot öltött,*

*ahogy illik tette-horgadt
lidérc-űző doktoroknak.*

*Abaúji Márkus Gábor
kálvinista prédikátor*

*tüzet fújt a pápistákra:
mind Belzebub földi mása.*

*Szük dédapám Beregszászban
aktát körmölt lábasházban.*

*Elgagyogott rácul, tótul,
ruszinul meg hegyi-gótul.*

*Komája, az ürgepásztor
tüzet ugrott Szent Ivánkor.*

*Nyelte a zsíros sztrapacskát,
körttyolt hozzá borovicskát.*

*Kálmán-dédem bős fiskális,
öccse vice-generális.*

*Megyebálon, emlék-toron
cilinderük, mint a torony.*

*Egyik ülnök, másik elnök,
körülettük cifra delnök.*

*Ez is, az is szívdöglesztő,
mégis maga-sorsa vesztes.*

*Lugasban, nyár-búcsúzóznál
összekaptak pipaszóznál,*

*ahogy kutyák a megnyeklett
árok-sori palánk mellett:*

*emez ádáz kuruc, amaz
császár-hitű fakó – labanc...*

*Patás ördög ellen füstölt
nagybátyám, a segédpüspök.*

*Krumpliorra bortól piros,
gyűriújében kárbunkulus.*

*Juli-mamó látta Prágát,
ablakából Munkács várát.*

*Zoknit stoppolt, csipkét horgolt,
szitokszót vagy imát mormolt.*

*Holnap-rejtő ködbe meredt,
mécsvilágnál kártyát vetett*

*ténsasszonynak s hite-ványadt
lovag-váró vénleánynak.*

*Tudott tenyérből jósolni,
szemmel verést orvosolni,*

*gutaütést, hascsikarást,
torokgyíkot, kígyómarást.*

*Eperjesi dédanyám is
veszteg ült, bár hívta Párizs.*

*Hívta Róma, várta Párizs,
velencei maszkabál is...*

*Sárgult arcok, görbe árnyak
szellemórán visszajárnak.*

*El is tűnnek virradóra
a legelső kakasszóra.*

*Ilyen ükök, olyan dédek,
nyirkos testük rögbe porlad:*

*puha földben összeférnek,
emlékemben összefornak.*

Maszkajáték

*Mihaszna, de dolga-szorgos
árkot-lépő sánta koldus,
csicskások közt generális,
nyápic-féle
muszkli-miska,
szentfazék is meg zsvivány is.*

*Százévesen vásott kamasz,
bölcsek között légyként pimasz
pince-búvó, torony-járó
szúzzel-kacér
pinapecér,
hókuszpókusz bűvészinás.*

*Ilyen eszme, olyan vallás –
hite-vesztett bős flagelláns,
csontváz-girhes vak mihaszna,
veres vére
paradicsom:
magát váltig ostorozza.*

*Kabbala titkát tudó is,
remete meg kocsmá-kófié,
csillagképet éjten leső
kancsi-vaksi
álomlátó,
port kurkászó kincskereső.*

*Cimborája patikáros,
tőről-metszett lator-fajta,
krumpliorra borvirágos –
nem is hívja,
nem is várja
ilyen falu, olyan város.*

*Csorog arcán maszka-festék:
lila, sárga, rókaeres –
elfogytak, kik megszeressék:
fütyül rá a
himihumi
rózsa kereszt, szent-szövetség.*

*Felcsapott hát ódondásznak,
akit halottak vigyáznak,
ujjai közt foszló árkus:
kópé-kezdvel
lapozgatja,
szélelbelélt hetyke mágus.*

*Marad végül veszten nyerő,
toprongyosan előkelő:
senkiföldjén sutba-kushadt
macskajancsi,
aki titkon
sánta kutyákat babusgat.*

Gólyalábon

*Három girhes kópé
billeg gólyalábon,
meg is nyeklik, nem bánja.
Krajcár kell kenyérre,
hozzá csupor lőre –
kölyök lesi szájtátva.
Beregszászi porban,
tarka vásártéren
kattog-pattog sípláda.*

*Havas hegyek felől
tavasz-szele-hozta
három kófic, imbolygó.
Visongnak a lányok,
megcsípdesi őket
fellegekig felnyúló
három nyurga legény –
vígán figurázik
három dőre támolygó.*

*Honnan, hova térnek,
lidérc, aki tudja,
szélvihar a hazájuk.
Zúgó zivatarral
vendégeli őket
girbegurba országút.
Százszor nekivágnak,
vissza sose térnek –
köd előttük-utánuk.*